

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6818/06
29.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Regionalni centar Kragujevac, radi poništaja rešenja br. 01-47006-1-00334/2006-3 od 18.11.2006. godine, u pravnoj stvari inspeksijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 29.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale Kraljevo br. 47-00213/8/2006-050-010 od 15.08.2006. godine, kojim je tužiocu kao poreskom obvezniku naloženo da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza na promet proizvoda po osnovu poslovnih odnosa sa preduzećima ("BB" i drugih, svi sa sedištem u Beogradu), u periodu od 01.01.2004. do 30.06.2006. godine, izvrši obračun i uplatu poreza na promet proizvoda u iznosu od 644.570,81 dinara i zateznu kamatu u iznosu od 215.611,88 dinara.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći da u 14 od ukupno 19 slučajeva nije bilo nedostataka u poslovnoj dokumentaciji, odnosno da je netačna konstatacija prvostepenog organa da otpremnice ne sadrže sve podatke propisane čl. 6. st. 3. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga, te da poreske izjave na osnovu kojih je oslobođen poreza na promet u skladu sa čl. 4. st. 1. tač. 2. Zakona o porezu na promet, a koje su kupci dostavili, sadrže sve elemente propisane Uredbom o sadržini i načinu izdavanja i korišćenja poreske izjave. Smatra da je pitanje dostupnosti kontroli imenovanih firmi koje su kupile robu u navedenim slučajevima od tužioca i druga pitanja u vezi s tim van kompetencija i bilo kakvih obaveza prodavca robe, pri čemu su i uplate za kupljenu robu izvršene sa računa navedenih firmi. Sa ovih i ostalih razloga navedenih u tužbi, predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, inspektor terenske kontrole Filijale Kraljevo izvršio je kontrolu obračuna i plaćanja poreza na promet proizvoda i usluga za period od 01.01.2004. do 30.06.2006. godine kod tužioca i na osnovu konstatovanih nepravilnosti u postupku kontrole sačinio zapisnik o kontroli br. 47-00213/8/2006-050-001 od 21.07.2006. godine. U postupku kontrole utvrđeno je da tužilac kao poreski obveznik na osnovu računa navedenih u zapisniku od 1-19 nije imao pravo da izvrši prodaju robe bez obračunavanja i plaćanja poreza na promet proizvoda, jer otpremnice za fakturisanu robu nisu imale sve elemente propisane čl. 6. st. 3. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga, te se nije moglo pouzdano utvrditi kom kupcu je isporučena roba. Pri tome je uvidom u otpremnice koje su se nalazile u prilogu računa utvrđeno da u njima nema podataka o prevozniku i primaocu robe, tako da nedostaje verodostojna knjigovodstvena isprava za razduženje robe u magacinskoj knjigovodstvenoj evidenciji. Nadalje, proverom kod Poreske uprave - nadležnih filijala Novi Beograd - Zemun - Grocka, Voždovac i Palilula je utvrđeno da preduzeća s kojima je poslovao i na koje glase otpremnice, nisu dostupna kontroli, da im je oduzet PIB i da nisu podizali izjave po kojima je obavljen kontrolisani promet robe. Pored navedenog, u postupku kontrole od vlasnika preduzeća je uzeta pismena izjava iz koje proizlazi da je kontakte sa navedenim kupcima ostvario telefonskim putem, da je poreske izjave dobio poštom, da nije imao razloga da posumnja u verodostojnost poreskih izjava i da su kupci u većini slučajeva sami organizovali transport kupljene robe po avansnoj uplati, a otpremnicu je potpisivalo lice koje je prevozilo robu da bi se poštom dostavila potpisana i overena otpremnica. Polazeći od iznetog i imajući u vidu da sporne robe nije bilo na zalihama u momentu kontrole, kao i da je do prometa robe došlo, ovakav promet ima karakter krajnje potrošnje u skladu sa čl. 2. st. 2. tač. 4. Zakona o porezu na promet. Time je, po nalaženju tuženog organa, poreski inspektor u prvostepenom postupku pravilno naložio tužiocu obračun i uplatu poreza na promet u iznosu od 644.570,81 dinara, kao i obračun zatezne kamate od 08.03.2005. godine, kao dana nastanka obaveze, do 21.07.2006. godine u iznosu od 215.611,88 dinara. Ocenjujući navode žalbe kojima se ukazuje da je

netacna konstatacija prvostepenog organa da u navedenim slucajevima otpremnice - racuni ne sadrze sve podatke propisane čl. 6. st. 3. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga, te da poreske izjave u skladu sa čl. 4. st. 1. tač. 2. Zakona o porezu na promet, koje su kupci dostavili tužiocu, sadrže sve propisane elemente iz Uredbe o sadržini i načinu izdavanja i korišćenja poreske izjave, tuženi organ je ocenio kao neosnovane, imajući u vidu da je u postupku terenske kontrole utvrđeno iz knjigovodstvene evidencije tužioca, uvidom u naloge za knjiženje, te uvidom u otpremnice fakturisane robe, koje su se nalazile uz račune, da iste nisu sadržavale sve elemente propisane čl. 6. st. 3. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga, zbog čega se ne može pouzdano utvrditi kom kupcu je isporučena roba, odnosno da je uvidom u račune - otpremnice utvrđeno da ne postoje podaci o prevozniku i primaocu robe, pa time ni verodostojna dokumentacija za razduženje robe u magacinskoj i knjigovodstvenoj evidenciji, zbog čega nisu ispunjeni ni uslovi za oslobađanje od plaćanja poreza propisani čl. 4. st. 1. tač. 1., 2., 3. i 4. Zakona o porezu na promet.

Polazeći od iznetog i stanja spisa Vrhovni sud Srbije nalazi da je osporeno rešenje doneto u postupku u kome nije bilo bitnih povreda pravila postupanja, te da je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, koje proizlazi iz dokaza koji se nalaze u spisima dostavljenim sudu uz odgovor na tužbu, pravilno primenjeno materijalno pravo kada je tužiocu osporenim rešenjem za period od 01.01.2004. do 30.06.2006. godine, naloženo da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti obračunavanja i plaćanja poreza na promet proizvoda, na osnovu poslovnih odnosa sa pobrojanim preduzećima izvrši obračun i uplatu poreza na promet proizvoda, kao i zatezne kamate u navedenim iznosima. Ovo iz razloga što je, prema nalaženju Vrhovnog suda Srbije, kod činjenice da javne isprave kojima se dokumentuje promet robe u navedenom periodu kontrole nisu sačinjeni u skladu sa odredbama čl. 6. st. 3. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga i da se ne mogu identifikovati lica koja su primila robu, a imajući u vidu da sporne robe nije bilo na zalihama u momentu kontrole, kao i da je do prometa robe došlo, ovakav promet ima karakter krajnje potrošnje u skladu sa odredbama čl. 2. st. 2. tač. 4. Zakona o porezu na promet, pa je poreski obveznik pravilno obavezan da izvrši obračun poreza na promet proizvoda i usluga, saglasno odredbama čl. 2., 8., 9., 10. i čl. 19. Zakona o porezu na promet, kao i obračun zatezne kamate, saglasno odredbi čl. 75. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Pri tome su u obrazloženju osporenog rešenja ocenjeni svi žalbeni navodi i za tu ocenu dati dovoljni i jasni pravni razlozi, a kako navode iz žalbe tužilac ponavlja u tužbi, to razloge obrazloženja osporenog rešenja ovaj sud u svemu prihvata kao pravilne i na zakonu zasnovane.

Sud je cenio i ostale navode iznete u tužbi, pa nalazi da oni kod iznetog činjeničnog i pravnog stanja ove upravne stvari, nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, niti je tužilac uz tužbu pružio dokaze kojima bi doveo u sumnju činjenično stanje utvrđeno u provedenom upravnom postupku.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 29.11.2007. godine, U. 6818/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Radotka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK